DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel VIII. ZATURDAG den 15den JULIJ, 1820. N. 29.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

Fiscalaat, den 8sten July 1820.

WAARSCHUWING.

DE Raad Fiscaal ad interim dezes en onderhoorige eilanden, by Publicatie van den 6den Juny ll. speciaal by Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal ad interim gelast, om aan den inhoud van dezelve de hand te houden; vernomen hebbende dat niettegenstaande de intentie van het gouvernement by het 1ste Artikel ten regarde van de persoonen welke zich van de Joodsche gemeenten hebben afgezondert, (en van dewelke een nominative lyst ter Fiscalaat berustende is) gemanifesteerd in den loop dezer week, twee overleedenen en tot die huisgezinnen behoorende personen, met de Joodsche plegtigheden zyn begraven, terwyl gemelde Publicatie wel expresselyk alle voorregten de leden der Joodsche gemeente toegekent, aan de gemelde gesepareerden adimeert, waaronder ontwyfelbaar behoren het doen van de openbaare Joodsche gebeden by begravenissen.

Zoo is het, dat de Raad Fiscaal ad-interim voornoemd & mede op naderen last, alle de geenen welke zich in voorschrevene manier van die gemeenten hebben afgezondert, interdiceert en verbied, om voortaan by begravenissen, de Joodsche plegtigheden te gebruiken; zullende tegens de overtreeders als rustverstoorders niet alleen worden geprocedeert zonder eenige oogluiking, maar ook des noods de gezegde plegtigheden op de plaats zelve met de sterke hand worden geweert.

De Raad Fiscaal ad-int. voornoemd.
J. J. ELSEVIER.

KENNISGEVING.

DE Raad Fiscaal ad-interim dezes en onderhoorige Eilanden, maakt op speciale order, van Z. E. den Heer Gouverneur Generaal ad-interim de gezamentlyke Inwoners dezes Eilands bekend, tot hunne narigting, met het volgend by hem ontvangen:

Extract uit het Journaal gehouden by den Gouverneur Generaal ad-interim van Curaçao en onderhoorige Eilanden, Bonaire en Aruba.
No. 263. 1820. Juny 1.

Nader gelezen zynde eene Resolutie van Zyne Excellentie den Minister voor het Publieke Onderwys, de Nationale Nyverheid en de Kolonien d. d. 15den December 1819 No. 2-83, strekkende om ons onder anderen, te doen bekend worden: dat, by Zyner Majesteits besluit in dato 2den dier maand December No. 74, de straf van altoosdurend confinement welke de persoon van Philippe Mens de Broyer moest ondergaan, veranderd is in die van deportatie, met bepaling dat hy naar dit Eiland Curaçao zoude worden overgevoerd.

En vermits de genoemde Philippe Mens de Broyer, gisteren alhier is aangekomen met het Nederlandsche Brik Ship Martha en Elisabeth gevoerd door schipper G. Swart.

Is goedgevonden en verstaan: het hiervorenstaande by extract dezes, ter kennis van den Raad Fiscaal ad interim te brengen, met aanzegging, dat de voornoemde persoon van Philippe Mens de Broyer, even als al de andere zich alhier bevindende gedeporteerde personen onder de surveillance van het Officie Fiscaal gesteld wordt.

De Gouverneur Generaal ad int. voornoemd,
(w. g.) VAN STARCKENBORGH.
De Raad Fiscaal ad int. voornoemd,
J. J. ELSEVIER.

Fiskalaat den 14den July 1820.

DE prys van het Brood voor de volgende week is bepaald op
De Fransche Broden 20, en
De Ronde Broden 21 oncen.
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Den 1sten July 1820.

DAAR de brik MARTHA & ELIZABETH, Kapt. G. Swart, zonder uitstel op Zaturdag den 22sten July aanstaande van hier naar Amsterdam zal vertrekken; zoo wordt een ieder die iets te vorderen hebben van gemelde brik gewaarschouwd hunne rekeningen intezenden voor den 18den dezer, ten kantoore van den ondergeteekende, na welke datum geene rekeningen zullen aangenomen noch betaald worden door

THEOD. JUTTING.

Para vender en la Imprenta,

LETRAS DE CAMBIO, y CONOCIMIENTOS, en la lengua Española.

Den 7den July 1820.

NAAR AMSTERDAM.

Ligt in Lading om tegens den 31sten dezer te vertrekken,

Het snel zeilende gekoperd fregat schip
SARA MARIA,
KAPITEIN P. BOSTYN.

Voor Vracht of Passagie, zynde zeer goed ingericht ter overvoering van Passagiers, addressere men zich by BING & JUTTING.

Die ten verkoop aanbieden, de onlangs aangevoerde artikelen als,—Tarwe en Rogge Meel, Vleesch, Spek, Smeer en Spermacety Kaarsen, Boter, Reusel, Hammen, Erwten, Tabak, Ryst, Makreel, Bakeljauw, Zeep, Smeer, Pik, Teer, Eike Planken, Jenever, &c. &c. en een kompleetassortement Drooge Goederen.

July 7 1820.

FOR AMSTERDAM

The fast sailing coppered ship,
SARA MARIA,
P. BOSTYN, MASTER.

Will sail on or before the 31st inst. For freight or passage, having excellent acomodations, apply to BING & JUTTING.

Who have just imported and offer for sale S. F. Flour, Rye Meal, Beef and Pork, Candles, Spermaciti Candles, Butter, Lard, Hams, Peas, Tobacco, Rice, Mackerel, Codfish, Soap, Tallow, Tar, Pitch, Oak Planks, Gin, &c. &c. and a variety of dry goods.

Curaçao den 9den Juny 1820.

De gekoperde Nederlandsche brik,
LISETTE,
KAPT. P. P. AKKERMAN.

Zal op den 10den July aanstaande naar Amsterdam vertrekken. Voor vracht gelieve men zich ten kantoore van de ondergeteekenden te vervoegen. BING & JUTTING.

Curaçao den 6den July 1820.

VERBETERD PLAN VOOR EENE LOTERY

DE ondergeteekende directeuren over de Lotery van het huis toebehoorende aan Mevrouwe Deweduwe wylen A. A. Beutner gezien hebbende, dat het plan voor gemelde Lotery in de vorige Couranten geplaatst, by het publiek niet zeer gunstig opgenomen is, hebben goed gevonden daarin eene verandering te maken, en nemen de vryheid by deze aan het publiek een geschikter en voordeeliger plan tot dat einde aantebieden, zullende de verandering daarin gemaakt bestaan als volgt:—

1.—Dat er in plaats van een enkelde prys uit het huis alleen bestaande, 32 pryzen en premien in stede van 152 200 nummers zullen zyn.

2.—Dat het lot in stede van tegens Ps.112 4 voor Ps.125 zal verkocht worden.

3.—Dat het huis aan den genen die hetzelve zal komen te trekken binnen den tyd van acht dagen na de trekking wy van alle onkosten, ja zelfs van de 2½per cent belasting voor het transport van het hypotheek zal worden getransporteerd.

4.—Dat alle de genen die pryzen en premien komen te trekken (het huis uitgezonderd) genoodzaakt zullen zyn by den ontvangst derzelver 12½per centen te betalen. Voor het overige blyven alle de conditien by het voorgaande plan daargesteld in derzelver volle kracht.

Pryzen by de gemelde Lotery te trekken:
1 Prys, het bovengenoemde Huis.
2 ditto van Ps. 500—Ps. 1000
4 ditto . . . . . . 400— . . 1600
20 ditto . . . . . . 300— . . 6000
1 ditto . . . . . . 250— . . 250
— —— —— Ps. 8850
28 Pryzen

PREMIEN.
1ste Lot . . . . . Ps. 500
Laatste ditto 500
Voor het Huis 500
Na ditto 500
——-2000
Ps. 10,850

De Directeuren voornoemd,
TH. JUTTING,
C. L. van UYTRECHT.

Gouvernements Secretarie,
Curaçao den 4den July 1820.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat er een brieven zak ter Gouvernements Secretarie zal worden opgemaakt om verzonden te worden met het Nederlandsche Brik Schip genaamd Martha en Elizabeth, kapitein G. Swart, en dat dezelve op Zaturdag den 22sten dezer des morgens ten 7 uren presies zal gesloten worden. De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Kantoor Generaal, den 23sten Juny 1820.

BEKENDMAKING.

AAN het publiek wordt hierby bekend gemaakt, dat by het gouvernement, rood mangel sparren te koop zyn, en dat men zich omtrent den prys vervoegen kan ten kantore van
Den Raad Cont. Gen. ad-interim der Fin.
C. L. van UYTRECHT.

A LOS EMIGRADOS DE COSTAFIRME.

El tiempo ha venido en que, soltundo las riendas á mis sentimientos, puedo hablaros con la franqueza y verdad que me son propias, sin temor de que circunstancias ó accidentes imprevistos puedan hacer ilusorias mis palabras.—Manifiesta tan claramente la voluntad de nuestro Rey, y oida la voz del Excmo. Señor General en gefe del egército pacificador de Costafirme, encargado expresamente de egecutarla, puedo dirigirme á vosotros para manifestaros las intenciones del gobierno politico de Venezuela, y congratularme de los nuevos tiempos que han principiado, y de la paz de estos pueblos desgraciados que debe sur su consecuencia.

Vosotros estais en libertad absoluta de volver á vuestra patria: esta querida patria de que ha algunos años estais separados por causas cuya memoria debe borrarse para siempre. Vosotros podies volver á vuestros hogares. *Todos los puertos están abiertos para vosotros.* A cualquiera que llegueis, allì encontrareis absoluta seguridad en vuestras personas, sin que haya persona ó autoridad que llegue a turbarla: allí encontrareis hermanos que sabrán manifestaros que lo son: allí vereis que á la tremenda voz de *enemigos* han sucedido las dulcísimas de padres, hijos, hermanos y amigos: allí observareis por la vez primera que en vuestra patria no se conocen ya los crueles resentimientos, ni el horrible rencor que son compañeros de las turbaciones civiles: allí en fin vereis que el Rey ha hablado, y que estos pueblos obedecen ciegamente su voz, siendo á su obediencia agradable cualquier sacrificio.

Pareceria á algunos que el Gefe polìtico de Venezuela estaba dispensado de repitir las promesas que S. E. el General en gefe acaba de haceros; pues que ellas son bastantes para decidiros. Pareceria; pero el Gobierno no ha querido dispensarse de participar del placer de repetirlas, ni de contribuir á disipar la menor desconfianza, si es que la fatalidad puede aun dejar alguna. Si vosotros conociérais a S. E., entónces el Gefe político de Venezuela estaria cierto de que habia desaparecido de vosotros cualquiera sombra que la malignidad, ó una política errada haya procurado formar, Si vosotros conociérais la sublime honradaz de su carácter: su intenso amor á la Nacion y al Rey: el dolor que le causan los males de vuestra patria: sus inexplicables desoes de terminarlos: sus inexplicables desoes de terminarlos: su ansia por reuniros, abrazaros, gozar de la dulzura de vuestra reunion, y partir para la suya cumplidos sus desoes; entónces yo me creeria sin necesidad de hablaros. Si vosotros, en fin, le conocièseis como ciudadano, en medio de los pueblos pacíficos, y entra las comunicaciones domésticas; entónces yo estaria seguro de que con mi silencio estaban cumplidos mis deberes.

Emigrados de Costafirme: la conciliacion debe hacerse, y mas que á nadie importa á Venezuela que se haga. Tantos años de lágrimas deben cesar, tantas desgracias repararse, y tantos resentimientos extinguirse. Son necesarios sacrificios comunes, y sobre todo sacrificios de las pasiones: que el padre olvide el extravío del hijo: que el hormano deje a un lado las ofensas y opiniones dol hermano: que el amigo solo recuerde las dulzuras de la amistad: que el venezolano no escuche solamente su in[illegible] particular; y que todos de buena fé ren[illegible] formemos nuevamente á Venezuela.

Esta es la voluntad del Rey: esto[illegible] y sentimientos de S. E.: estos los [illegible] del Gobierno. No os engaño: vosotros [illegible]noceis.
Carácas 16 de Junio de 1820.

RAMON [illegible]ORREA

Den 8sten July 1820.

DE ondergeteekende verzoekt aan het publiek geen krediet te verleenen aan de equipagie der Amerikaansche schoener Cordelia, daar zulks door hem niet zal worden voldaan.

R. AUGUR

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—JULY.

10	golet	Alexandria, Solignier,	Aruba
	——	Brunette, Simon,	La Guayra
	——	Dorothea, Debrot,	St. Thomas
	——	Twee Vrienden, Michel,	Samana
11	——	Forthuyn, De Pool,	Spaansche Kust
13	——	De Hoop, Tesselaar,	ditto
	——	De Hoop, Domingo,	ditto
14	——	Admiraal van de Capellen, Diedenhoven,	Jamaica
	——	Johanna, Muskus,	Antigua

UITGEKLAARD—JULY.

8	golet	Laat ons langer leven, Dejong,	P. Rico
10	——	N. S. del Carmen, Monaga,	Coro
11	——	Alexandria, Solignier,	Aruba
12	brik	Eclipse, Reveille,	Marsellie
13	Galias	Elizabeth, Blohm,	Hamburg

Laatsleden Woensdag den 12den dezer, wierd de derde algemeene vergadering, van het Curacaösche Departement der Meatschappÿ tot nut van T'algemeen, in haar gewoon locaal plegtig gevierd, bÿ deze gelegenheid, wierd door den Heer Mr. H. R Haÿunga eene daartoe gepaste redevoering uitgesproken, *over het nut 't welk door de maatschappy alhier is te weeg gebragt, met opgave echter der redenen waarom het nut welke daaruit had kunnen ontstaan, niet is gesticht geworden.*

Wÿ hebben twee proclamatien gegeven, de eene van generaal Morillo, en de andere van Don Ramon Correa, staatkundig opperhoofd van Venezuela, beiden voortspruitende uit afkondiging der Constitutie in dat land. Zÿ nodigen ernstig de emigranten om naar hunne woningen terug te keeren, en wegens de blÿkbare opregtheid door chefs, die geteekend hebben betoond, hopen wÿ, dat aan de uitnodiging algemeen zal voldaan worden. Deze documenten zÿn officieel aan dit gouvernement gezonden, vergezeld van eene circulaire, waarin zÿne excellentie de gouverneur generaal verzocht wordt, dezelven bekend te maken, door middel der Courant. De proclamatie van Morillo stond in onze laatste in het oorsprongelÿk Spaansch, en het tegenwoordig nommer bevat die van Don Ramon Correa in deszelfde taal, beide welken wÿ dus geplaatst hebben, ten einde zÿ beter mogen begrepen worden, door hen, aan wien zÿ zÿn gerigt.

Vaartuigen van La Guaÿra en Porto Cabello onder convooi van Zÿner Majesteit schip Comeet, kapt. Blom, kwamen Zondag ll. in de haven. De Comeet kwam niet binnen doch lag bÿ voor de haven tot den volgenden dag toen Zÿner Majesteits brik Merkuur, kapt. De Quartel uitliep, met oogmerk om de snelheid van haar zeilen, met de Comeet te beproeven. De vaartuigen maakten zeil te zamen, en liepen zoo ver oostwaards als tot de oostpunt, en men heeft ons berigt, dat de brik, wat het zeilen betreft, beslissend het voordeel over het schip heeft. In de namiddag kwamen zÿ terug, wanneer de Merkuur binnen kwam, en de Comeet, na tot s'avonds bÿ gelegen te hebben, bevolen werd naar Bonaire te zeilen, en van daar naar Suriname.

Z. E. de gen. majoor Benjamin D'Urban, ridder &c. kapitein generaal en gouverneur en chef van het eiland Antigua, Montserat en Berbuda, in de plaats van den vorigen generaal Ramsaÿ, kwam in het eerste eiland den 15den Junÿ aan, vergezeld door Ladÿ D'Urban, dochter, zoon, en een klein kind, en den volgende dag, legde Z. E.den gewonen amptseed af, bevoren de administratie des gouvernements op zich te nemen.

Jamaica papieren tot den 17den Junÿ zÿn ons met de Admiraal van de Capellen ontvangen,

Men zal zich herinneren, in ons papier van den 24sten Junÿ, dat van 80 tot 100 Ieren, een gedeelte der ongelukkige slachtoffers van Devreux expeditie, naar Jamaica waren geembarkeerd, na het verbranden van Rio de la Hacha, doch wÿ bevinden nu uit de papieren, dat het aantal meer dan 500 bedroeg, welker toestand bÿ hunne aankomst te Port Roÿal waarlÿk betreurenswaardig was. De gewone raad van Kingston, na de omstandigheden gedetaileerd gehoord te hebben, die aanleiding tot de embarcatie te Rio de la Hacha gaven, beval er een brief zoude geschreven worden aan den secretaris van zÿne genade den gouverneur, verzoekende, dat het hem mogte behagen, dat er barrakken voor het gebruik dier lieden wierden gereed gemaakt, en hun voor het tegenwoordige randzoen wierde toegestaan, berigtende aan zÿne genade, dat generaal Conran zyne geneigheid had aan den dag gelegd om omtrent 500 van hunne dienst te nemen

Den volgenden dag werden zÿ allen gedebarkeerd, en in de barakken van Kingston gekwartierd, en er zou eene keuze gedaan worden van zulken, die willig waren in Zÿner Majesteit dienst te treden.

Zÿner Brittanische Majesteits fregat Iphigenia, kapt. Parker, zeilde van Port Roÿal naar Engeland den 4den Mei.

Commodore Aurÿ, word in de Jamaica papieren gemeld, zou laatst een aanval op Truxillo gedaan hebben; waar bÿ bÿ met groot verlies was verslagen.

De schoener Arabella, kapt. Batis, die laatst van deze haven naar Rio de la Hacha zeilde, is te Port Roÿal (Jamaica) van daar aangekomen, waar dezelve in beslag werd genomen, uithoofde een aanmerkelÿk deel harer lading in contrabande goederen bestonden; men geloofde echter zÿ ontslagen zoude worden, daar zÿ de haven met schade binnen kwam.

Een zware storm is te Antigua den 22sten Junÿ gevoeld, dewelke, zoo wÿ vernemen aanmerkelÿke schade aan de vaartuigen heeft veroorzaakt.

Proclamatie aan de Emigranten der Costa Firma.

Dwalende bereekeningen en eenige dubbelzinnige beginselen in anderen, noodlottigheid in verscheidenen, en in het geheel de omstandigheden der tyden, deze zyn de oorzaken der wreedste en verwoestendste oorlog in Venezuela geweest, dewelke steeds door wraak en wrok is opgevolgd; de driften dus aangevuurd konden geen tyd tot overweging geven. In deze akelige tyden, bekreunde men zich niet, om reden en goede trouw; haat en zelfs belang heerscht byna overal, het gevolg waarvan was, verschrikkelyke en hevige verwoestingen van een schoon land; (hetwelk in den loop van drie eeuwen tot eenen onberekenbaren graad van voorspoed was geklommen) te gelyk met de uitdelging van deszelfs inwoners, een beter lot waardig.

De koning heeft zyn oog op dezen treurigen toestand gevestigd, met dat gevoel waarvan hy zoo velejaren blyken heeft gegeven, en waarvan hy juist de overtuigendste heeft verleend, De koning heeft zyne oogen gerigt op dit kleine deel van zyn groot ryk, besloten het geluk te volmaken, welke het geniet, door uit dit land het kwaad te verbannen waarover zy klagen. De koning wenscht zyne groote familie te vereenigen, hen gelukkig te maken, en zelf de gedachtenis van verledene onheilen uit te delgen.

Govolmagtigd genoegzaam door zyne majesteit en begeerig zyne edele oogmerken te vervullen, (begeerten zoo overeenkomst myn gevoel, wend ik my tot U, de vryheid aankondigende, om in deze provintien te keeren, met alle de veiligheid, die gewenscht kan worden onder broeders, en die onafscheidbaar is van de bevelen, die de gemeene vader geeft. Waar gy ook zyt, welke uwe gevoelens zyn geweest, uwe daden en omstandigheden, gy kunt naar uw vaderland keeren, en de rust uwer woningen, en de voordeelen des vertegenwoordigendens gouvernement genieten, hetwelke de natie heeft bezworen, en wy willen U vry maken, zoo als wy moeten doen. Deze geheiligde eed, is de eenige waarborg, die zyne majesteit van U vordert.

Ik kan my nimmer overtuigd houden, dat gy U op een oneigenaardige wyze, en strydig de wenschen zyner majesteit zult houden, noch tegen de uitnodiging, die wy heden U gemaakt hebben. Wy hebben U nimmer de onbillykheid aangedaan, om te geloven, dat gy geen vertrouwen zult stellen, in eene belofte ten aanzien van de waereld gedaan, noch dat gy zult dulden, dat voordeelen plaats in uwe gemoederen vinden, noch een wantrouwen, dat door de kwaadwilligheid van eenigen, en de onkunde en opregtheid van menigen mogte inboezemd worden Nooit! gevoelig als ik ben, zoo wel als gy zelfs voor de onheilen van een land, hetwelk my in den hoogsten graad dierbaar is, adem Ik alleen voor uw geluk, om die f8milie hereenigd te zien, die de tweedragt had verspreid. dat gy my in uwe genegenheden, uwen broeder wilt noemed, en dat ik naar myn vaderland kan keeren, Ul. in het uwe laten, beschonken met vrede, en rust, alleen den ongelukken die gy hebt doorgestaan erinnerende, om dezelven te schroomen, en om te weten hoe die in het vervolg af te weeren.

Uwe veiligheid is geheiligd en onverbreekbaar: dezelve is gegrond op den wil des konings:— dezelve is met myne eer verknocht, om woord te houden, en met myne wenschen:—hy is het voorwerp myner zorgen;—en geen perzoon, volstrekt niemand, zal zoo koen zyn die te verstoren. De sluier is gevallen. Wee hem, die mogt pogen dien weder te geven.

Generaal Hoofdkwartier, 12den Juny 1820.

PABLO MORILLO.

Aan de Geemigreerden van de Vaste Kust.

De tyd is gekomen, waarin ik den vryen toom aan myne gevoelen gevende, U met die opregtheid en waarheid spreken kan. dewelken my eigen zyn, zonder te vrezen dat onvoorziene omstandigheden of toevallen myne woorden illusoer kunnen maken; de wil van onzen koning zoo klaarlyk aan den dag gelegd zynde; en gehoord hebbende de stem van zyne excellentie, den generaal en chef der bevredigend leger uitdrukkelyk belast met den uitvoer derzelve, zoo kan ik my tot U wenden, om U de intentien van het politiek gouvernement van Venezuela bekend te maken, en my zelve geluk te wenschen wegens de nieuwe tyden dewelken begonnen hebben, en omtrent de rust en vrede van deze ongelukkige steden, welken de gevolgen moeten zyn.

Gylieden zyt in volkomen vryheid om tot U vaderland terug te keren, dat geliefde vaderland, waarvan gy voor eenige jaren herwaards verwyderd zyt, en dit om oorzaken waarvan de geheugenis voor eeuwig moet uitgewischt worden Gy lieden kunt tot uwen woonplaatzen terug komen; alle de haven zyn voor U geopent; in welken gy ook aan mogte komen, zult gy volkomen zekerheid voor uwen personen ontmoeten, zonder dat dezelve door iemand of eenig publiek gezag gestoord worde; daar, zult gy broederen vinden die bewyzen zullen weten te geven, dat zy zulks zyn; daar zult gy zien dat de vreeselyke term van *vyand*, opgevolgd is door de zoete uitdrukking van vader, kind, broeder en vriend; daar zult gy bemerken voor de eerste maal, dat in U vaderland men steeds niet meer kent de wreede wraakzucht, noch de vreeschelyken nyd, dewelke de vergezelders van burgerlyke onlusten zyn; daar zult gy eindelyk zien dat de koning gesproken heeft, en dat het volk aan zyne stem blindelyks gehoorzaamt, zynde welke opoffering het ook zyn mogte, tot geboorzaamheid aan dezelve aangenaam.

Het zal aan eenigen voorkomen, als of het overtollig was, dat de politieke chef van Vedezuela, de beloften door zyne excellentie den generaal en chef gedaan, kome te herhalen, dewyl dezelven genoeg zyn om U te doen besluiten, ja zoo zal het voorkomen, maar het gouvernement heeft zich niet willen verschonen, van mede te delen in het genoegen van dezelven te herhalen, noch in by te dragen tot het doen verdwynen van de minste wantrouwen, indien het noodlot nog eenig agter heeft kunnen laten; indien gylieden zyne excellentie kenden, zoo zoude de politieke chef van Venezuela zeker zyn, dat in U allen schaduwe dewelke kwaadwilligheid of eene verkeerden politiek getragt heeft te vormen; indien gy kende de verhevene eerlykheid van zyn karakter; zyne sterke liefde aan de natie en aan de koning; de smert dewelke hy gevoeld voor de onheilen van U vaderland; zyn onuitsprekelyke wenschen om dezelven ten einden te brengen; zyne angstige begeerten om U te veredigen, en te omhelzen, het zoete van uwen vereeniging te smaken, en naar de zyne, na zyne wenschen voltooyd te hebben, terug te keren, dan zoude ik my buiten de noodzakelykheid vinden U toe te spreken, indien gylieden eindelyk hem kende als burger onder vreedzame volkeren, en in huishoudelyke omgang dan zoude ik verzekerd zyn, dat myne pligten met stilzwygendheid volbragt zouden zyn.

Geemigreerden van de Vaste Kust; de verzoening moet geschieden, en aan niemant kan zulks van groter aanbelang zyn dan aan Venezuela, zoo velen jaren van tranen moeten ophouden, zoo vele onheilen moeten hersteld worden, en zoo veel wraakzucht uitgebluscht; opofferingen gemeen aan allen, zyn noodzakelyk die der geesten driften; laat den vader de misstappen van zyn zoon vergeten; laat de broeder aan een zyde zetten de belediging en opinien van zyn broeder; en laat de vriend zich alleen het zoete vriendschap herinneren; laat de Venezolaan niets horen als zyn byzonder belang, en dat wy alle ter goeder trouw vereenigd, Venezuela op nieuw formeren.

Dit is de wil des konings; deze zyn de begeerten en gevoelen van zyne excellentie, deze zyn geloften van het gouvernement; Ik bedrieg U niet, gylieden kent my.

Caracas, den 16den Juny 1820

RAMON CORREA.

Door my, M. RICARDO,
Gouv. Int. & Trans. ad int.

Extract uit een brief van St. Thomas, gedateerd 6den July 1820.

"Gisteren ten 4 uren n. m kwam een Amerikaansche brik in deze haven ten anker, La Guayra tien dagen bevorens verliet, aan boord hebbende, de commissarissen van het gouvernement van Guayana, Sr. Dn. Dom. Doarte en de brigadier Cires, en de Heer Escurra als secretaris. Berigten zeggen, dat het oogmerk hunner zending is, dat het Spaansche gouvernement onder de Constitutie worde verzekerd, zynde Simon Bolivar, de president van de staten van Columbia, tot kapitein generaal benoemd, en de helden die hem volgden in hunne respective rangen bevestigd, zy zullen weldra naar hunne destinatie vertrekken, en wy zullen zien, wat de uitslag dier zending zyn.

"Er is hier een brief van La Guayra aan een

achtingswaardig perzoon, behelzende, dat Bolivar is te Mantecal, naar welke plaats de twee commissarissen van het gouvernement van Caraccas zouden gaan, namelyk De Heer Don Francisco Linares en De Heer Don Carlos Machado, er byvoegende, dat men niet zeker de voorstellen weet, door die Heeren aan dat opperhoofd gedaan.

"Colonel C. L. Foold, diplomatieke agent aangesteld door den president der Vereenigde Staten van America, by de publiek van Columbia te Angosturas, is tevens hier, en ik wil pogen eenige berigten, wegens deszelfs missie te verkrygen.

"Wy hebben twee jongstledene arrivementen van Angostura, generaal Paez heeft orders om naar Calaboso voort te rukken met 2500 fusiliers en 3000 ruiters. Monages vernielde het canton van Sallano te Guerre by Aragua en te Cura, kwam de monnik Olivo tot ons over. Die monnik, dien wy dood rekenden, is kapellaan in het hospitaal van San Pablo te Caracas geeweest."

DE DUIVEL GEVANGEN.

Eenigen tyd geleden is zyne majesteit koning Lucifer opgepakt en behouden overgeleverd in de bewaring van den provoost geweldige dezes oords waar hy nu gevangen zit wel verzekerd en geketend om de beschikking der wetten af te wagten, De omstandigheden zyn zo ver zy my ter ooren zyn gekomen als volgt: Een pachter digt by eene naburige stad, zat na dat zyn gezin was gaan slapen, by het vuur, denkende over het gebeurde van den dag en de voornemens van den volgenden dag, toen plotseling de deur van zyn kamer open werd gestoten en een reusachtige gedaante met twee lange horens, zeer vurige oogen, verschrikkelyke gedaante en een lange krommende staart binnen trad. De verschrikte pachter trad terug, terwyl hy door eenen raauwe en hollen stem veraam tot zyne uiterste vrees en verbazing, dat de verhevene persoon voor hem de duivel was die kwam om zyn lichaam en zyne ziel te nemen. De ongelukkige pachter smeekte, de duivel was onverbiddelyk, de verschrikte man viel op zyne knien en bad om een dag uitstel, alles in de wereld voor eene beloetag aanbiedende. Eindelyk bood zyne helsche majesteit hem den tyd van eenige weinige jaren aan voor den som van vyf honderd dollars, dewelke de pachter hem dadelyk in banknoten aanbood doch de duivel vertelde hem dat hy geen papieren geld kon aanraken, zyne vingers zoude het anders verbranden. De pachter beloofde toen en bezwoer dat hy de banknoten zou morgen in geld verwisselen, in zoo het zyne majesteit mogte behagen hem dien nacht te roepen, zoude hy het hebben. Op deze verzekering ging de duivel heen, en den volgenden dag kwam de pachter hier waar hy geld voor zyn banknoten nam, en keerde terug, blyde in het denkbeeld om zo gemakkelyk van zyn onwelkomen bezoek ontslage te koomen.

In den loop van den avond, kwam een bedelaar aan zyn huis en vroeg voor verblyf, hetwelk geweigerd werd, en daar de bedelaar er op aandrong om te blyven, daar hy dien nacht niet verder konde gaan, zeide hem de pachter, dat hy het niet beter had, daar de duivel in het kort zoude komen, en hem waarschynlyk mede nemen; de bedelaar stond een weinig verbaasd over de wonderlykheid van den man, zeide dat hy willig was om het te wagen, hy wierp zyne lompen af, zwelgde zyn avond eten in, en na zich zelven van een goeden knuppel voorzien te hebben, nam hy zyne plaats in een byzonderen hoek, de pachter zette zyn tafel voor het vuur, aan de eene kant waar aan hy plaats nam, en aan de andere kant by zyne dollars ten toon spreide, waarschynlyk wenschende zo zeer mogelyk om de verzengende vingers en den zwavelachtigen adem van den heer Belzebub te vermyden. Juist zoo, vry laat ging de deur open, zyne majesteit trad binnen gekleed als van te voren, spoog vuur op zyn weg naar de tafel, welke de afkoping van den pachter bevattede, de duivel die geen pligtplegingen had, begon dadelyk de geld stukken op te pakken, toen onze bedelaar agter hem kwam, en hem met den knuppel een slag op zyn kop gaf die geen meer uitwerking deed dan een der hoornen van myn Heer den duivel af te slaan, dewelke de vlugt wilde nemen, dog gelukkig wierp hem een tweede slag met den knuppel hem neder wanneer met hulp van den pachter die nu niet meer wel voor zyne satansche majesteit bevreesd was, wierd gebonden, en wel in de gevangenis gebragt.

Rusland.—Moscou, blyft nog de natuurlyke hoofdstad van dat magtige ryk, schoon tot vlammen veroordeeld, in 1812, zoo als daar gezegd wordt door de bevelen van hun eigen gouvernement, toen Bonaparte het bezocht, en is nu door de buitengewone pogingen van den keizer geholpen, door de inwoners byna herbouwd, en heeft in eenen grooten graad, deszelfs vorigen luisterryk en heerlyk aanzien hernomen.—De kerken, op by de 2000 begroot, met hunne luchtige spitzen, glinsteren in den horisont—die van het kremlin majestueusch ver boven de andere ryzende, trekt den aandacht van het herbouwde tot zich.—Onder de openbare instituten is, de Cæsurean Societeit van natuurkundig onderzoek zeer aanmerkelyk. De voornaamste bestuurder is de voortreffelyke Gottlied Fischer. De keizer Alexander, is in eenen grooten graad zyn eigen minister van buitenlandsche zaken; en door zyn yver en planmatigheid, verrigt hy zelf een groot aantal bezigheden.

We have given to-day two proclamations, one from General Morillo, and the other from Don Ramon Correa, political chief of Venezuela, both originating in the promulgation of the Constitution in that country. They earnestly entreat the emigrants to return to their homes, and from the seeming sincerity manifested by the chiefs who have signed them, we hope that the call will be generally accepted. These documents have been officially forwarded to this government, accompanied by a circular, requesting His Excellency the Governor Gen. to give them publicity through the medium of this Gazette. The proclamation of General Morillo, appeared in our last in the original Spanish, and the present number contains that of Don Ramon Correa, in the same language; both of which we have thus inserted in order that they might be more fully comprehended by those to whom they are addressed.

The trade from La Guayra and Puerto Cabello, under convey of His Majesty's ship Comet, captain Blom, came into port on Sunday last. The Comet did not enter, but lay to off the harbour till next day, when His Majesty's brig Mercury, captain De Quartel, went out for the purpose of trying the swiftness of her sailing with that of the Comet. The vessels made sail together, and stood as far to windward as the East Point, and we are told that the brig in point of sailing, had decidedly the advantage over the ship. In the afternoon they returned, when the Mercury entered, and the Comet having stood off and on till the evening, she then proceeded to Bonaire, and from thence she is to return to Surinam.

His Excellency major general Sir Benjamin D' Urban, K. C. B. &c. &c. &c. Captain General and Governor in Chief of the island of Antigua, Montserat, and Berbuda, in the room of the late General Ramsay, arrived at the former island on the 15th of June, accompanied by Lady D' Urban, daughter, son, and infant child; and on the following day His Excellency took the customary oaths of office, previous to his taking upon himself the administration of the government.

Jamaica papers to the 17th June reached us by the Admiral van de Cappellen.

It will be recollected we stated in our paper of the 24th ult. that from 80 to 100 Irishmen, part of the unfortunate victims of Devreux expedition, had embarked for Jamaica after the burning of Rio de la Hacha, but we now find from the papers that the number was upwards of 500, whose situation on their arrival at Port Royal was truly deplorable. The common council of Kingston, after hearing the circumstances detailed which led to the embarkation at Rio de la Hacha, directed a letter to be written to the Secretary of his Grace the Governor, requesting that he would be pleased to order barracks to be appropriated for the use of these men, and rations to be allowed them, for the present, and acquainting his Grace that Gen. Conran had signified his willingness to enlist about 500 of them.

On the following day they were all disembarked, and quartered in the barracks of Kingston, and a selection was to be made of such as were willing to enter His Britannic Majesty's service.

His Britannic Majesty's frigate Iphigenia, capt. Parker sailed from Port Royal, for England on the 4th May.

Commodore Aury is stated in the Jamaica papers to have lately made an attack upon Truxillo; in which he was defeated with a severe loss.

The schooner Arabella, Batis, which lately sailed from this port for Rio de la Hacha, had arrived from thence at Port Royal, Jamaica, where she was seized, in consequence of a considerable part of her cargo consisting of contraband articles; it was, however, thought that she would be released, as she entered the port in distress.

We understand a severe gale was experienced at Antigua on the 22d of June, which did considerable damage among the shipping there.

Extract of a letter from St. Thomas dated 5th July, 1820.

Yesterday at 4 o'clock *p. m.* an American brig came to anchor in this harbour, which left La Guayra ten days ago, having on board two commissioners proceeding to the government of Guayana, namely, Señor Don Domingo Duarte, and the brigadier Cires, and Señor Escorra as Secretary. Report says the object of their mission is, that the Spanish government, under the Constitution, be acknowledged; Simon Bolivar, the president of the States of Columbia, bieng appointed captain general, and the heroes who follow him confirmed in their respective ranks. They will soon proceed to their destination, and we shall see what is to be the result of that mission.

There is a letter here from La Guayra to a respectable person, stating that Bolivar is at Mantecal, to which place two commissioners from the government of Caracas would proceed, namely, Señor Don Francisco Linares and Senor Don Carlos Machado, and adding, that the prosposals which were to be imparted by these gentlemen to that chief, were not ascertained,

Colonel C. S. Foold, diplomatic agent appointed by the president of the United States of America, near the republic of Columbia, at Angostura, is likewise here, and I will endeavour to glean some information respecting his mission.

We had two late arrivals from Angostura; general Paez has orders to advance towards Calaboso with 2,500 fusileers, and 3000 cavalry. Monagas destroyed the canton of Solano at Guere near Aragua; and at Cura the friar Olivo came over to us; that friar, whom we considered dead, has been chaplain at the hospital of San Pablo at Caracas.

JAMAICA.

June 12.—On board the Lord Rodney are 108 rank and file, 15 non-commissioned officers, and the following officers, forming part of the Hibernian Legion, that arrived here last week in the vessel from Rio de la Hacha:—

Colonel Wm Aylmer; Lieutenant Colonel T. B. O'Connor; Captains Neagle, Sutton, and Darby; Lieutenants Boardman, Mathews, Harrold, and Chapman; Cornets Newman, Digby, Walsh, and Nagle; Quartermasters Hewson and Flynn, and Serjeant Major Freeman.

June 16.—H.M. ship Sybill, of 42 guns, capt. Popham, bearing the flag of Rear Admiral Sir Home Popham, K. C. B. and K. M. Naval Commander in Chief on this station, whose bad health obliges him to proceed to Europe, sailed from Port Royal yesterday evening. The usual salutes were fired on the occasion.

June 17.—The command of the squadron on this station, in consequence of the departure of Rear-Admiral Sir Home Popham has devolved on Commodore Huskisson, the Senior Officer, who yesterday hoisted his broad pendant on board the Euryalus, when the customary salutes were fired.

On the 2d of April general Quiroga caused himself to be enrolled as a private soldier in the national militia of Cadiz. In all official letters written or received on this subject, is the title citizen

TRANSPOSING OF LETTERS.

Potentates	Ten tea pots
Amendment	Ten mad men
Gallantries	All great sin
Encyclopedia	A nice cold pye
Breakfast	Fat bakers
Telegraphs	Great helps
Astronomers	Moon starers
Lawyers	Sly Ware
Penitentiary	Nay I repent it
Democratical	Comical Trade
Revolution	To love ruin
Sovereignty	'Tis ye govern
Punishment	Nine Thumps
Old England	Golden land
Orator Henry Hunt	No one truth, Harry
John Gales Jones	See John in goal
William Cobbett	I'll be at its mob, W C
Radical Reform	Rare mad frolic
Universal Suffrage	Guess a fearful ruin
Annual Parliament	I am an unreal plant

OFFICIAL ARTICLES.

Circular to the Governors of Curaçao, St. Thomas, Grenada, Martinique, Jamaica, Guadaloupe, Trinidad, Havana, PortoRico, and Minister of H. M. in the United States.

Captain Generalship of the Expeditionary Army of Costa Firme.

Always desirous of terminating the disturbances of these provinces, and completing in the fullest extent, the generous and beneficent wishes of the King, I have judged that one of the most important steps is to open, without limits, the door to those who have emigrated from Venezuela, in order that they may return to their homes under the most complete security.

In virtue of this I direct myself to them by means of the subjoined Proclamation, which I have the honor of enclosing to your Excellency, to the end that it may come to the knowledge of all concerned.

May it therefore please your Excellency to cause the same to be circulated amongst the Emigrants who reside in the district of your command, and that it may be published by medium of the Gazette.

God preserve your Excellency many years. General Head-quarters, Caracas, June 12, 1820.

PABLO MORILLO.

Proclamation to the Emigrants of Costa Firma.

Erroneous calculations in some, equivocal principles in others, fatality in many, and in all, the circumstances of the times has been the origin of the most cruel and destructive war in Venezuela, which has ever been succeeded by revenge and resentment; the passions thus heightened has given no time for reflection, In these disastrous times reason and good faith were not attended to; odium and self-interest almost despotically reigned, the result of which was the terrible and violent devastation of a beautiful country (which in the course of three centuries had risen to an incalculable degree of prosperity), together with the extermination of its inhabitants, worthy of a better fate.

The king has beheld this mournful situation with that sentiment of which he has given so many proofs, and of which he has just given the most convincing. The king has turned his eyes towards this small portion of his great empire, resolved to complete the felicity which it enjoys, banishing from this land the evils which it complained of. The king wishes to unite his great family, make them happy, and erase even the memory of past misfortunes.

Being authorised sufficiently by his majesty, and anxious to complete his generous desires, (desires so conformable to my sentiments) I address myself to you, announcing the liberty, of your returning to these provinces, with all the security that can be wished for amongst brothers, and which is inseparable from the orders of the common father that commands it. Wherever you are, whatever has been your opinions, actions and circumstances you can return to your country and enjoy the tranquillity of your homes and the advantages of the representative government which the nation has sworn to, and we will make you free, as we must do. This sacred oath is the only condition which his majesty exacts from you.

I can never persuade myself that you will act in an improper manner and contrary to the desires of his majesty, nor to the invitation which we have made you this day. We have never done you the injustice to believe that you will not place confidence in a promise made in the face of the world, nor that you will allow to take root in your minds imputations and an unbelief, which may be inspired by the malignity of some, and the ignorance and insincerity of many. Never! Sensible as I am, as well as yourselves to the evils of a country, which to me is grateful in the highest degree, I respire only for your happiness, to see those families united which discord had dispersed, that you may in our affections call me your brother, and that I may return to my country, thus leaving you in yours, full of peace and tranquillity, recollecting the misfortunes that have been suffered only to dread them, and to know how to avoid them in future.

Your security is sacred and inviolable:— it is founded upon the will of the king:—it is united to my honor, to may word and to my wishes:—it is the object of my cares;—and no person, absolutely no person, will be so daring as to disturb it. The veil is drawn. Unhappy is he who may attempt to rend it!

General Head-quarters, 12th June, 1820.

PABLO MORILLO.

To the Emigrants from the Spanish Main.

The time is come, when slackening the reins to my sentiments, I can speak to you with my characteristic frankness and truth, without apprehending that any circumstance or unforeseen accident may tend to destroy the veracity of my words. The wish of our king being plainly manifested, and the voice of his excellency the general in chief of the army destined for the pacification of the Spanish Main, who is expressly charged to effect the same, being distinctly heard, I can address you to hold forth the intentions of the political government of Venezuela, and congratulate myself on the new epoch which has now begun, and the peace of this unhappy people, which is to be the consequence thereof.

You are at full liberty to return to your country; that beloved country from which for some years back you have been separated, by motives, the memory whereof must be erased for ever. You may return to your firesides. All the ports are open to you. Wherever you come there you will meet an absolute security of your persons, which no one, nay no authority will dare to disturb: there you will meet brethren, who will convince you that they are such: there you will experience that the sweet calls of fathers, children, brethren, and friends, have succeeded to the tremendous voice of enemies: there you will observe, for the first time, that the cruel resentment, and the horrid hatred inseperable from civil commotions are no longer known in your country: there, in a word, you will see that the king hath spoken, and that this people pays a blind obedience to his voice, feeling that it is agreeable to offer any sacrifice to such an obedience.

It would appear to some, that the political chief of Venezuela should dispense with the repetition of the promises which his excellency the general in chief has just offered to you, deeming that the same would be sufficient to decide your sentiments. It would indeed appear so; but the government could not forbear to share the satisfaction of repeating them, and to contribute in dissipating the least mistrust, if unfortunately there be any left. If you were acquainted with his excellency, then the political chief would be certain that even the shadow of apprehension, which malignity or an erroneous policy endeavoured to create, would have evaporated. If you knew the honesty of his character; his love to the nation and to the king; the pain he suffers by the evils of your country; his inexpressible desire to bring them to an end; his anxiety to unite and embrace you, relish the sweetness of your union, and depart to his own country, after seeing his wishes accomplished; then I would think it needless to address you. If, in a word, you knew him as a citizen amid the peaceable inhabitants, and in the bosom of domestic relations, then I would be satisfied that without interrupting silence my duty would have been fulfilled,

Emigrants of the Spanish Main—The reconciliation must be effected, and to none it is a more important object than to Venezuela.— The tears of so many years must now cease: so many misfortunes must be remedied, and so much resentment be extinguished. Common sacrifices become necessary, and above all the sacrifice of the passions. Let the father forget the errors of his child; let the brother overlook the offences and opinions of his brother; and let the friend remember but the sweetness of friendship; let not the Venezuelian listen to his private interest only; and let all those of good faith, united, bring Venezuela into a new existence.

This is the will of the king; these the desire and sentiments of his excellency · these the wishes of the government, I do not deceive you: you know me.

Caracas, 16th June, 1820.

RAMON CORREA.

From an American paper.

THE NAVY.—A friend on perusing the Naval Register, has furnished us with the following estimate of the number of officers belonging to the Navy; we believe that hitherto the number has been greatly overrated. This exhibit may therefore serve to correct erroneous impressions, founded only on supposition.

Captains, 33; Master Commandants, 31; Lieutenants 213; Surgeons, 47; Surgeons' Mates, 50; Pursers, 46; Chaplains, 13; Midshipmen, on the list, 350; Sailing Masters, 70; Boatswains, 20; Gunners, 23; Carpenters, 17 Sailmakers, 12.

MARINE CORPS.—Lieut. Colonel, 1; Captains, (including brevet majors,) 9, First Lieutenants, 24; Second Lieutenants, 16.

THE DEVIL CAUGHT.

York, Pennsylvania, May 16.—Some time since his majesty king Lucifer was caught and safely delivered over to the custody of the jailor of this country, where he is at present in confinement, well secured and ironed, to await the decision of the law. The circumstances are, as far as they have come to my knowledge, as follows:—A farmer in a neighbouring township, after his family had retired to rest, was sitting by the fire ruminating over the events of the day and prospects of to-morrow, when suddenly the door of his apartment was thrown open, and in stalked a gigantic figure with a large pair of horns, very fiery eyes and terrible aspect, and a long brindled tail, which swung about, the brimstone tyrant in all the majesty of ugliness. The terrified farmer stood aghast whilst in a horse and hollow voice, he learned, to his utter fear and astonishment, that the august personage before him was the Devil, who had come to take possession of his body and his soul. The luckless farmer pleaded off. The Devil was inexorable. The terrified man fell on his knees and begged a day, promising every thing in the world for a respite. At length his infernal majesty offered to give him a few years time for the sum of five hundred dollars, which the farmer immediately presented in bank notes, but the Devil told him he "durst not touch any paper money—his fingers would burn it." The farmer then promised and swore that he would have the notes exchanged for specie the next day, and if his majesty would please to call upon him the ensuing night he should have it. Upon this assurance the Devil departed, and the next day the farmer came to this place where he procured specie for his notes and returned home, happy in the thoughts of getting so easly rid of his unwelcome visitor.

In the course of the evening a Yankee pedlar stopped at his house and asked for lodgings, which were refused, and on the Yankee's insisting to stay, as he could go no further that night, the farmer told him that he had better not, as the Devil was to be there shortly, and would in all probability take him along. The Yankee, though a little surprised at the oddity of the man, replied that he was willing to risk it. He unharnessed his nag, swallowed his supper, and after providing himself with a good club, took his station in a private corner. The farmer placed his table before the fire, at one end of which he took his seat, and at the other end paraded his dollars, apparently wishing to avoid as much as possible, the sooty fingers and sulphurous scent of Mr Belzebub. Accordingly at a late hour the door flew open, in stalked his majesty, accoutred as before, spitting fire and vomiting smoke in his passage to the table which contained the farmer's ransom — The Devil, who hates formality, immediately commenced gathering up the pieces, when our Yankee, stepping up behind him, levelled a blow at his head with the club, which did no further execution then knocking off one of the horns of Mr. Devil, who seemed disposed to make his escape, but fortunately a second hit with the club knocked him down, when, with the assistance of the farmer, who by this time had not so much dread of his Satanic Majesty, he was tied and conveyed to the prison of this place.

Economy.—A celebrated French writer on political economy, M. Say, has this story:— "Being in the country, I had an example of one of those small losses which a family is exposed to through negligence. From the want of a latchet, of small value, the wicket of a barn-yard, looking to the fields, was often left open; every one who went through, drew the door to, but having no means to fasten it, it remained flapping; the poultry escaped and were lost. One day a fine pig got out and run into the woods. Immediately all the world was after it; the gardener, the cook, the dairy-maid, all ran to recover the swine. The gardener got sight of him first, and jumping over a ditch sprained his ancle, and was confined a fortnight to the house. The cook, on her return, found all the linen she had left to dry by the fire, burned; and the dairy-maid having run off before she tied up the cows, one of them broke the leg of a colt in the stable. The gardener's lost time was worth twenty crowns, valuing his pain as nothing; the linen burned, and colt spoiled, were worth as much more. Here is a loss of forty crowns, and much pain, trouble, and vexation, and inconvenience, for the want of a latch which would not cost three pence, and this loss, through carelessness and neglect, falls on a family little able to support it."

Russia.—Moscow, still continues to be the natural metropolis of that mighty empire.— Though consigned to the flames in 1812, as is said there, by the orders of their own government when visited by Boneparte, it is now by the extraordinary efforts of the emperor, aided by the inhabitants, nearly rebuilt; and has resumed in a great degree, its formed splendid and magnificient appearance. The churches, estimated at nearly two thousand, with their lofty spires glittering in the horrizon that of the kremlin rising majestically above the rest, most powerfully arrest and astonish the beholder.— Among the public institutions the Cæsarean Society of Inquirers into Nature is highly distinguished. Its principal director is the eminent Gottlief Fischer, a gentleman of the first character for his attainments, both in literature and science. The emperor Alexander is in a great degree his own foreign minister; and by his industry and system, transacts a world of business himself.

A carriage with wings, has been exhibited in France. A rudder is affixed to the hinder wheels to steer it, and wings fixed to the shafts propels it forward. It is said to be capable of going thirty miles an hour. One of the Paris papers promises to give a particular account of it, as soon as a public experiment is made.

The following remarkable anecdotes, are taken from an American paper:—"David Wilson of Port William, Gallatine co. Ky. is 81 years of age. He had four wives, and by them forty-two children. His second wife had five children, at two births, in eleven months. Mr. W. has but two ribs in his body, there being a solid smooth bone on each side He is a man of small stature, and very active. He is a native of Pennsylvannia, converses with ease and affability, and supports his family by labour.— He has worn a hat twenty-three years, which is still passable decent.

A Missouri woman brought her husband three children the first year of their marriage; three the second; and four the third; in all ten children in the three years. The parties live in the neighborhood of Mine a Burten; and it is said that judicial proof can be furnished of the fact.